

РЕШЕНИЕ

№ 25720

гр. София, 25.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 35 състав, в публично заседание на 03.06.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Петър Савчев

при участието на секретаря Богданка Гешева, като разгледа дело номер **4204** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК във вр. чл. 26, ал. 12 от ЗЧРБ.

Производството е образувано по жалба на М. А. М. М. Ал З., [дата на раждане], гражданин на Е., съд адр. [населено място], [улица], вх. Б, ет. 1, офис 1 срещу отказ № 260312093223/16.03.2026 г. за издаване на разрешение за продължително пребиваване в Република България на основание чл. 24и от Закон за чужденците в Република България, издаден от Директора на „Дирекция миграция“ към Министерство на вътрешните работи. Отказът е издаден на основание чл. 26, ал. 2 във вр. чл. 24и, ал. 5, т. 2 от ЗЧРБ, доколкото е прието, че жалбоподателят не е представил към заявлението си свидетелство за съдимост, издадено от държавата, чийто гражданин е чужденецът, или от държавата на обичайното му пребиваване – при първоначално подаване на заявление за издаване на разрешение по ал. 1. Жалбоподателят твърди незаконосъобразност на издадения отказ, поради което моли отмяна на последния.

Ответникът Директора на „Дирекция миграция“ към Министерство на вътрешните работи оспорва жалбата и моли да бъде отхвърлена.

Контролиращата страна Софийска градска прокуратура не взема становище.

Жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, поради което следва да се разгледа по същество.

Съдът, като взе предвид твърденията на страните и прецени събраните доказателства по реда на чл. 168 от АПК, приема следното от фактическа и правна страна при цялостна проверка на основанията за законност на акта по чл. 146 от АПК:

Страните не спорят, че със заявление рег. № 260120144228 жалбоподателят е поискал от

директора на „Дирекция миграция“ към Министерство на вътрешните работи, на основание чл. 24и от ЗЧРБ, да издаде разрешение за продължително пребиваване в Република България, за да работи по трудово правоотношение в Република България. По така подаденото заявление е издаден отказ № 260312093223/16.03.2026 г. за издаване на разрешение за продължително пребиваване в Република България на основание чл. 24и от Закон за чужденците в Република България, издаден от Директора на „Дирекция миграция“ към Министерство на вътрешните работи. Отказът е издаден на основание чл. 26, ал. 2 във вр. чл. 24и, ал. 5, т. 2 от ЗЧРБ, доколкото е прието, че жалбоподателят не е представил към заявлението си свидетелство за съдимост, издадено от държавата, чийто гражданин е чужденецът, или от държавата на обичайното му пребиваване – при първоначално подаване на заявление за издаване на разрешение по ал. 1. Съдът приема, че процесният административен акт – отказ е издаден в необходимата форма и от компетентен орган по смисъла на чл. 24и, ал. 17 от ЗЧРБ.

Правилно в обжалвания отказ е прието, че съгласно чл. 24и, ал. 1 от ЗЧРБ разрешение за продължително пребиваване и работа тип "Единно разрешение за пребиваване и работа" могат да получат чужденци, които отговарят на условията за получаване на достъп до пазара на труда съгласно българското законодателство и притежават виза по чл. 15, ал. 1 или разрешение за пребиваване, издадено в съответствие с Регламент (ЕО) № 1030/200, като съгласно чл. 24и, ал. 5, т. 2 от ЗЧРБ, към заявлението се прилага свидетелство за съдимост, издадено от държавата, чийто гражданин е чужденецът, или от държавата на обичайното му пребиваване – при първоначално подаване на заявление за издаване на разрешение по ал. 1. Отказът е издаден, доколкото административният орган приема, че такова свидетелство за съдимост жалбоподателят не е приложил към заявлението си. Под л.л. №№ 6 и 19 от делото е приложено свидетелство за съдимост. Дори да се приеме, че това свидетелство за съдимост не е такова по чл. 24и, ал. 5, т. 2 от ЗЧРБ, по делото липсват доказателства за изпълнена процедура по чл. 24и, ал. 9 от ЗЧРБ, според която Дирекция "Миграция" извършва проверка на постъпилите документи, като при липса на документ, както и при необходимост от представяне на допълнителни документи по ал. 5 – 7, уведомява по електронен път заявителя за тези обстоятелства и определя 7-дневен срок за отстраняване на нередовностите.

Предвид гореизложеното, и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, съдът приема, че жалбата е основателна.

С оглед на това, че естеството на акта не позволява решаването на въпроса по същество, на основание чл. 173, ал. 2 от АПК, преписката следва да се изпрати на административния орган със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона. При новото разглеждане на заявление рег. № 260120144228 административният орган следва да извърши отново процедурата по чл. 24и от ЗЧРБ, като даде указания по ал. 9 от цитираната норма, ако приема, че представеното по административната преписка удостоверение за съдимост не отговаря на изискванията.

Въз основа на гореизложеното, съдът

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ, по жалба на М. А. М. М. Ал З., [дата на раждане], гражданин на Е., съд адр. [населено място], [улица], вх. Б, ет. 1, офис 1, отказ № 260312093223/16.03.2026 г. за издаване на разрешение за продължително пребиваване в Република България на основание чл. 24и от Закон за чужденците в Република България, издаден от Директора на „Дирекция миграция“ към Министерство на вътрешните работи.

ИЗПРАЩА делото като преписка на Директора на „Дирекция миграция“ към Министерство на вътрешните работи за ново произнасяне в едномесечен срок и както е указано в мотивите на

настоящото решение, по заявление рег. № 260120144228.

Решението подлежи на обжалване от страните, пред Върховен административен съд, в четиринадесетдневен срок от съобщението, че е изготвено.